

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/8/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201128
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2012
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1010201128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: ALCOR, s.r.o., so sídlom Vajanského nábrežie 9, Bratislava, IČO: 31 338 097, zastúpený advokátom JUDr. Peter Schmidl, AK so sídlom Mickiewiczova 2, Bratislava proti odporkyni: Starosta mestskej časti Bratislava - Petržalka, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 2010/6534/08/1 z 23. apríla 2010, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sp/10/2010-43 z 1. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sp/10/2010-43 z 1. februára 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol opravný prostriedok navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. 2010/6534/08/1 z 23. apríla 2010.

Dôvodom odmietnutia opravného prostriedku podľa ustanovenia § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) bola oneskorene podaný návrh. Krajský súd vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu uviedol, že navrhovateľovi bolo predmetné rozhodnutie neúspešne doručované dňa 29. apríla 2010, druhý neúspešný pokus dňa 30. apríla 2010 a následne bola zásielka uložená na pošte dňa 30. apríla 2010 a teda rozhodnutie bolo fiktívne doručené dňa 3. mája 2010, pričom 30 dňová lehota uplynula 2. júna 2010 a opravný prostriedok bol doručený súdu až dňa 8. júna 2010, teda po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhujúc uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa bolo odvolanie podané včas nakoľko predmetné rozhodnutie malo byť doručované jemu ako právnomu zástupcovi navrhovateľa a to v súlade s ust. § 25 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“).

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, nakoľko súd ho podľa § 209 ods. 2 OSP odporcovi nedoručoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V predmetnej právnej veci je spornou otázkou doručovania napadnutého rozhodnutia právnomu zástupcovi navrhovateľa a následné posúdenie otázky včasnosti podania návrhu navrhovateľom podľa § 250m ods. 2 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľ udelil právnomu zástupcovi - advokátovi plnomocenstvo na celé administratívne konanie odporcu. Navrhovateľ rozhodnutie prevzal na pošte dňa 15. mája 2010 a právnomu zástupcovi navrhovateľa rozhodnutie doručované nebolo vôbec. V administratívnom spise o tom chýba doručienka a aj z rozdeľovníka uvedenom na rozhodnutí je zrejmé, že mu ani doručované nebolo.

Otázka doručovania v správnom konaní je vo všeobecnosti upravená v ustanovení § 24 až § 26 správneho poriadku.

Podľa § 25 ods. 5 Správneho poriadku ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že predmetné rozhodnutie malo byť v prvom rade doručované právnomu zástupcovi navrhovateľa a ak mal niečo vykonať aj navrhovateľ, tak aj jemu. V danom prípade však správny orgán takto nepostupoval a napádané rozhodnutie právnomu zástupcovi nedoručil.

Právne normy, a to nielen ústavné normy a normy obsiahnuté v zákonoch a normy obsiahnuté v právnych predpisoch nižšieho stupňa právnej sily, treba interpretovať a uplatňovať vo vzájomnej príčinnej súvislosti (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. II. ÚS 31/97, PL. ÚS 13/97, PL. ÚS 15/98, II. ÚS 10/99, I. ÚS 53/01, PL. ÚS 12/01, m. m. PL. ÚS 9/04 a ďalšie).

Na základe vyššie uvedeného bolo potrebné pri doručovaní postupovať podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Správneho poriadku a doručiť odpis rozhodnutia vydaného v správnom konaní právnomu zástupcovi navrhovateľa do vlastných rúk.

Postup odporkyne v administratívnom konaní s poukazom doručovanie rozhodnutia nemožno preto považovať za súladný so zákonom a z tohto dôvodu neobstojí ani rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí opravného prostriedku pre jeho oneskorené podanie.

Rozhodujúcim pre posúdenie včasnosti podania návrhu podľa ustanovenia § 250m ods. 2 OSP je doručenie písomnosti - rozhodnutia odporkyne právnomu zástupcovi navrhovateľa a nie navrhovateľovi. Ak krajský súd návrh vo veci odmietol, svojím postupom odňal navrhovateľovi možnosť domáhať sa súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa odvolacieho súdu, ak si navrhovateľ ako účastník správneho konania zvolil právneho zástupcu pre celé konanie, je na mieste postup podľa ustanovenia § 25 ods. 5 správneho poriadku a rozhodujúcim dňom doručenia rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa je deň doručenia právnomu zástupcovi účastníka.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sp/10/2010-43 z 1. februára 2012 musel podľa 250ja ods. 3 veta

druhá a § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní Krajský súd v Bratislave bude pri posúdení včasnosti podania návrhu vychádzať z ustanovení § 25 ods. 5 Správneho poriadku a § 250m ods. 2 OSP, pričom je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 250ja ods. 4 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.